

DOMAČE PULITZERJEVE DAVČNE OAZE

Podrejeni kričijo iz druge vrste

Ce bodo podrejene obveznice na kakršen koli način izplačane, bo za vedno jasno, kdo jo je, kdo jo in kdo bo za vedno obvladoval in vodil državo, nekdanjo in sedanjo!

Pravzaprav se slovenskim finančnim špekulantom z velikanskim denarjem, ki so ga praviloma pridobili v samostojni Sloveniji na tisoč in en pošten ali sporen način, niti ni bilo treba zatekati v davčne oaze, saj so lahko brez nevarnosti »oazili« kar v slovenskih bankah, ki so jih sami v navezi s politikom tudi z zakoni priredili po svojem okusu. Kar nekajkrat po letu 1991 so tako morali slovenski davkoplačevalci napolniti izropane banke, ki so jih spretni državni privilegiranci znova in znova praznili do dna. Zato je bil tudi za zadnjo dokapitalizacijo pripravljen načrt praznjenja, ki pa se (še) ni posrečil! V tujini so za davčna razkritja novinarjem namenili Pulitzerjevo nagrado, za domača odkritja pa so deležni groženj.

Cerkvene podrejene obveznice

Tako je bil, kar postaja vsak dan bolj očitno, tudi peklenski načrt s sedaj že razvpitimi podrejenimi obveznicami pripravljen v trenutku, ko je bilo jasno, da bo treba zapolniti največjo bančno luknjo v zgodovini Slovenije. Načrt, ki so ga zase in za izbrane prijatelje, daleč od oči javnosti pripravili skupaj neoliberalni upokojeni bankirji s svojimi nasledniki (za bogatenje je dovoljeno vse) in samooklicani strokovnjaki z raznih zasebnih ekonomskih inštitutov, deoojev in espejev, je bil preskušen in obsojen na uspeh. Pred začetkom polnjenja bančne luknje se razpiše prodaja špekulativnih bančnih obveznic (bolj zanesljiv papir – delnice špekulantom prinašajo premalo), ki varno spravljene čakajo ali v strokovni bančni latovščini delujejo po sistemu poslovanja zunaj osebne bilance, kar preprosto pomeni, da si nakupovalec obveznic sposodi ime-

na stricev in tet, ki nenadoma postanejo lastniki obveznic, ne da bi vedeli, za kaj sploh gre. Kupovali so jih v ogromnih količinah idejni očetje izdaje podrejenih obveznic, njihovi prijatelji iz poslovnega sveta, športniki, obogateli v svetu glasbe in zabave, »obubožane« cerkvene inštitucije ter seveda večji in mali dobro prikriti tajkuni in tajkunkčki. Bančnim uslužbencem na okencih pa je bilo naloženo, da za boljši »umetniški« vtis pritegnejo k nakupu še nekaj neukih strank, da so svoje prihranke zamenjali za podrejene obveznice. Slika podrejenec v javnosti je bila pravzaprav idilična. Treba je bilo samo še počakati dokapitalizacijo, s katero bi banke spet postale likvidne in dobro delujoče, potem pa zahtevati izplačilo podrejenih obveznic s kar se da visokimi donosi, za kar naj bi poskrbeli izbranci, ki naj bi zasedli nadzorniške položaje v bankah in bi diktirali donosnost obveznic. Samo medklic: se spomnite treh bančnih »stricev« nadzornikov v NLB (**Anton Ribnikar**, **Anton Macuh** in **Janko Gedrih**), ki so bili postavljeni zaradi velikih izkušenj v bančništvu?!

Prav »izkušnje« vseh treh nadzornikov pa so bile znak za alarm, da je evropsko bančništvo v hipu ugotovilo, kaj se dogaja v Sloveniji. Vsi trije nadzorniki niti niso bili presenečeni, ko so jih spregledali, in odločitve Evropske centralne banke o dodelitvi dovoljenja za opravljanje nadzorništva sploh niso čakali ter so odstopili sami. Tako je bilo jasno, da bo trda predla zaradi velike bančne luknje tudi zaplenjenim podrejenim obveznicam ali drugače povedano, strici in tete bodo denar izgubili. Zato je bilo treba najti glavnega sovražnika podrejenec in krivca nesreče

za propadel posel stoletja. Guverner dr. **Boštjan Jazbec** je z obveznicami le reševal davkoplačevalce pred novih krahom slovenskih bank in ščitil uspešnost Cerarjeve vlade. Seveda večina »oškodovanih« podrejenec z izgubo obveznic niti slučajno ni obubožala (ob imenih podrejenec je povsem jasno, da je njihovo premoženje doma in v tujini ostalo skoraj nedotaknjeno), zato so z lahkoto strnili vrste in denar ter pritisnili na politiko, sodstvo in organe preiskav ter napovedali vojno guvernerju in vsem Slovincem, ki si niti v sanjah ne morejo kupiti niti ene podrejene obveznice, iz njihovih komaj zaznavnih dohodkov pa se vseeno da izpuliti cent za centom za pokrivanje novih in novih bančnih lukenj in bogatenje neoliberalnih špekulantov.

Primer Franci Perčič

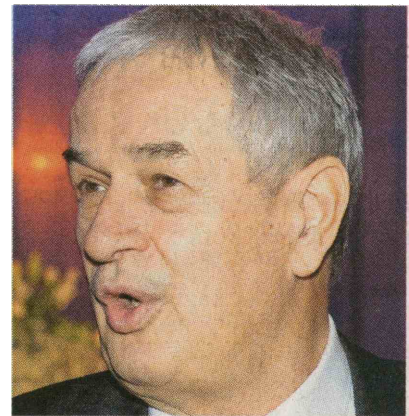
Lastniki izgubljenih podrejenih obveznic imajo z lobiranjem in pritiski na državo strašno moč. Samo če si pobjiže ogledamo primer razvpitega **Francija Perčiča** (za nespodobno obtožbo, da je bil sodelavec Udbe, je od **Janeza Janše** in SDS pokasiral na sodišču nekaj tisoč nepodrejenih evrov), ki je tudi eden od osmoljenec s podrejenimi obveznicami in dokazano neustavljivo odločen, da bo svoje dobil nazaj z vsemi dodatki. Franci Perčič je moj znanec že vrsto desetletij in je bil med prvimi Slovenci, ki so se še v prejšnji državi spoznali s skrivnostmi marketinga in poslovne ter politične propagande. Na tedniku Mladina je bil zraven ob osamosvojitvi, zato velja za zaslužnega in je lahko sodeloval v prvi predvolilni kampanji za predsednika **Milana Kučana**, kar je ponovil dobrih dvajset let kasneje v korist dr. **Danila Türka**, za kar je bil nagrajen

z mestom svetovalca v kabinetu predsednika države. Vedno se je ukvarjal z vrednostnimi papirji in delnicami, s katerimi je grenil poslovni mir tudi nekdanjemu visokotelečnemu predsedniku uprave Save **Janezu Bohoriču** in zmagal, zato si v primeru podrejenih obveznic obeta tudi poraz guvernerja, po katerem najbolj udriha prav tednik Mladina, ki je, glej ga zlomka, zapisal, da je dr. Boštjan Jazbec za milijardo in pol »prekapitaliziral« slovenske banke, povsem blizu vsote, ki so jo imetniki podrejenih obveznic pričakovali od svojega posla stoletja. Podrejenci so dovolj modri, da v javnosti ne kričijo iz prve vrste, v katero so za svojega »govornika« izbrali **Kristjana Verbiča**, predsednika **Vseslovenskega združenja malih delničarjev**, ki se na spletnih straneh hvali s svojim razkošnim obiskom na Kajmanskih otokih! Član Verbičevega združenja pa je bil tudi **Kristian Hren**, življenjski sopotnik **Nade Perčič** (odvetnica, ki je branila obtožene v aferi Hypo banke), hčerke Francija Perčiča. Hren pa je tudi zunanji strokovnjak za svetovanje predsedniku

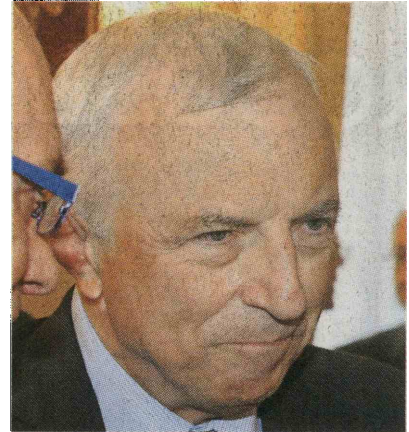
parlamentarne komisije za preiskavo bančne luknje dr. **Anžetu Logarju**, paradniku stranke Janeza Janše. In tudi dr. Anže Logar bi rad našel kakršno koli krivdo guvernerja, kajti afera s podrejenimi obveznicami bi lahko zameglila krivdo Janševe prve vlade, ko se je začel razpad slovenskega bančništva.

Kot smo že zapisali, je Perčičev »zet« Kristian solastnik podjetja Neos, skupaj z **Damjanom Beličem**, ki niti slučajno ni slučajno predsednik nadzornikov Slovenskega državnega holdinga (SDH), saj ima bogate izkušnje tudi s svetovanjem, s katerim je usmerjal tudi privatizacijo farme Ihan, ki je s prašiči vred končala na DUBT, ki jo nadzira tudi SDH. Samo medklic: ko smo prvič pisali o Damjanu Beliču, je sledila prava poplava pisem in informacij o njem!

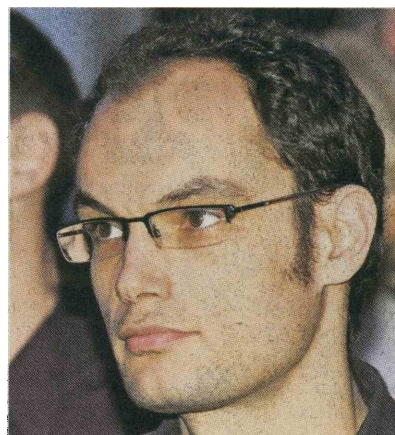
Pouk današnje basni o prašičih iz Ihana: če bodo podrejene obveznice na kakršen koli način izplačane, bo za vedno jasno, kdo jo je, kdo jo in kdo bo za vedno obvladoval in vodil državo, bivšo in sedanjo! ■

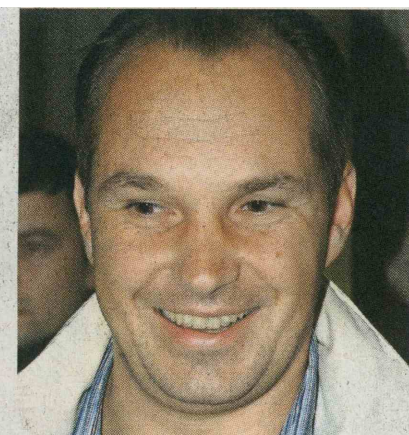
Anton Ribnikar, propadli bančni stric

Franci Perčič in ...

... Anže Logar imata enake interese.

Kristjan Verbič ne pozabi Kajmanskih.